

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4To/42/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4325010142
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Adriana Némethová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2025:4325010142.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Adriany Némethovej a členov senátu Mgr. Ľubomíry Podmaníkovej a JUDr. Ingrid Kišacovej, PhD., v trestnej veci proti obžalovanej A. B., pre prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 odsek 1 písmeno b/ Trestného zákona, o odvolaní obžalovanej A. B. proti rozsudku Okresného súdu Levice zo dňa 02.06.2025, sp. zn. 4T/21/2025, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 2. októbra 2025, takto

rozhodol:

Podľa § 321 odsek 1 písmeno b/, odsek 2 Trestného poriadku zrušuje sa napadnutý rozsudok vo výroku o uloženom treste.

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku

obžalovanej

A. B., nar. XX.XX.XXXX v Leviciach, trvale bytom C.

C. A. XXXX/XX, prechodne bytom

C. – C. A. XXXX/XX

u k l a d á :

podľa § 211 odsek 1 Trestného zákona, za zistenia poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písmeno l/ a zistenia priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písmeno m/ Trestného zákona a § 54 Trestného zákona, trest povinnej práce 150 (stopäťdesiat) hodín.

odôvodnenie:

Samosudca Okresného súdu Nitra (ďalej len „súd prvého stupňa“) rozsudkom zo dňa 02.06.2025, sp. zn. 4T/21/2025 (ďalej len „napadnutý rozsudok“) uznal obžalovanú A. B. (ďalej len „obžalovaná“) vinnou z prečinu ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 odsek 1 písmeno b/ Trestného zákona účinného do 06.08.2024 na tom skutkovom základe, že: „ako stará matka mal. D. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. A. XXXX/XX, ktorej bol zverený do náhradnej osobnej starostlivosti rozsudkom Okresného súdu Levice č. k. 10P/47/2011-24 zo dňa 07.06.2011, právoplatný dňa 15.06.2011, nedôsledne pristupovala k jeho výchove a napriek upozorneniam na neospravedlненú absenciu maloletého na vyučovacích hodinách zo strany E. F. E. G. H. E. I. J. C., F. K. XX, v školskom roku XXXX/XXXX nezabezpečila jeho riadnu povinnú školskú dochádzku, v dôsledku čoho maloletý v období od G. XXXX do XX.XX.XXXX vymeškal celkovo XXX neospravedlненých vyučovacích hodín a tento čas trávil potulovaním sa v meste C., čím mu vytvorila podmienky na vznik nežiaducich návykov v podobe záškoláctva“.

Za tento trestný čin uložil súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom obžalovanej podľa § 211 odsek 1 Trestného zákona za použitia § 36 písmeno l/, § 37 písmeno m/, § 38 odsek 2 Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení účinnom do 06.08.2024 k trestu odňatia slobody v trvaní 3 mesiace. Podľa § 48 odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona súd obžalovanú zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku, ihneď po jeho vyhlásení, podala obžalovaná odvolanie čo do výroku o treste, ktoré písomne odôvodnila prostredníctvom svojho obhajcu. V dôvodoch odvolania namietala, že súd prvého stupňa jej vzhľadom na okolnosti prípadu a jej osobné pomery uložil neprimerane prísny nepodmienečný trest odňatia slobody. V súvislosti s okolnosťami prípadu uviedla, že v medziach jej možností vynaložila maximálne úsilie v tom smere, aby mal. D. riadne navštevoval školu – pravidelne udržiavala kontakt so školou a spolupracovala s L. M. A. N. B. C.. Poukázala na skutočnosť, že okrem mal. D. zabezpečuje výchovu a starostlivosť aj o ďalšie svoje maloleté deti a maloleté deti jej dcéry, ktorá je vzhľadom na spôsob jej života na tento účel úplne nespôsobilá. Uviedla, že napriek takémuto počtu maloletých detí sa jej podarilo zabezpečiť pravidelnú školskú dochádzku pre všetky ostatné školopovinné maloleté deti, keďže ani s jedným podobné problémy, ako s mal. D. nemala. Mala za to, že táto okolnosť preukazuje, že na páchaní predmetnej trestnej činnosti mal nepochybne obrovský podiel aj mal. D.. Ďalej uviedla, že mal. D. v týchto dňoch končí povinnú školskú dochádzku, takže predmetnej trestnej činnosti sa voči nemu už ani teoreticky v budúcnosti dopustiť nemôže. V kontexte pomerov, za akých sa predmetnej činnosti dopustila, uviedla, že pri výchove a starostlivosti o maloleté deti jej nemá kto pomáhať, keďže jej druh je trvale zamestnaný v O. B. a domov dochádza len zriedkavo. Pokiaľ ide o uloženie odvolaním napadnutého druhu trestu, poukázala na odôvodnenie súdu I. stupňa, že v prípade jej osoby ide o špeciálnu recidivistiku. Aj keď sa s týmto konštatovaním stotožňuje, je názoru, že práve táto okolnosť je tou, ktorá neodôvodňuje v jej prípade uloženie nepodmienečného trestu. Z odpisu registra trestov je totiž zrejme, že sa dopúšťala len tohto druhu trestného činu. Vzhľadom na to, že mal. D. už v týchto dňoch povinnú dochádzku definitívne končí a ostatné školopovinné maloleté deti problém so školskou dochádzkou nemajú, nie je dôvod pri uložení nepodmienečného trestu poukazovať na individuálnu prevenciu pri prevýchove jej osoby, keďže páchanie takejto alebo akejkolvek inej trestnej činnosti pri jej osobe nehrozí. Poukázala na skutočnosť, že v prípade uloženia nepodmienečného trestu, by sa nemal kto postarať o ďalšie maloleté deti, výchovu ktorých zabezpečuje ona sama. Ďalej dala do pozornosti návrh komisára pre deti, ktorý navrhuje, aby za predmetnú trestnú činnosť súd neukladal nepodmienečný trest. Bola názoru, že na prevýchove jej osoby bude stačiť uloženie podmieneného trestu odňatia slobody a navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 321 odsek 1 písmeno d/, e/ Trestného poriadku zrušil a podľa § 322 odsek 3 rozhodol svojím rozsudkom sám tak, že jej uloží trest odňatia slobody, ktorého výkon jej podmienene odloží na primeranú skúšobnú dobu.

O verejnom zasadnutí bola obžalovaná riadne a včas upovedomená, na verejné zasadnutie sa nedostavila, neúčast' ospravedlnila prostredníctvom svojho obhajcu a preto krajský súd, za splnenia podmienok ustanovenia § 293 odsek 5 Trestného poriadku, toto vykonal v neprítomnosti

Obhajca obžalovanej sa na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu zotrval na písomných dôvodoch odvolania, nad rámec uvedeného ho nedoplnil. Navrhol rozhodnúť v zmysle písomného petitu odvolania.

Zástupkyňa krajského prokurátora na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu nepovažovala odvolanie obžalovanej za dôvodné, odkázala na právne úvahy súdu I. stupňa a trest považovala za zákonný a primeraný.

Podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 odsek 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 odsek 3 Trestného poriadku, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 Trestného poriadku.

Po preskúmaní predloženého spisového materiálu krajský súd zistil, že obžalovaná na hlavnom pojednávaní konanom dňa 02.06.2025 urobila vyhlásenie o vine v zmysle § 257 odsek 1 písmeno b/ Trestného poriadku a na otázky uvedené v § 333 odsek 3 písmeno c/, písmeno d/, písmeno f/, písmeno

g/, písmeno h/ Trestného poriadku odpovedala kladne, pričom súd I. stupňa v zmysle § 257 odsek 7 Trestného poriadku toto vyhlásenie obžalovanej prijal a dokazovanie vykonával len ohľadne trestu. Postup súdu I. stupňa pri prijatí vyhlásenia obžalovanej bol správny a v súlade so zákonom a s prihliadnutím na dôkazy vykonané v prípravnom konaní správne právne kvalifikoval konanie obžalovanej ako prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 odsek 1 písmeno b/ Trestného zákona.

Odvolačný súd s poukazom na odvolanie obžalovanej preskúmaval výlučne napadnutý výrok rozsudku súdu I. stupňa a to výrok o treste.

V rámci prieskumnej povinnosti vyplývajúcej z ustanovenia § 317 odsek 1 Trestného poriadku, odvolací súd preskúmal výrok o treste, proti ktorému podané odvolanie smerovalo a v rozsahu zistenia prípadných chýb odôvodňujúcich podanie dovolania tiež postup konania súdu prvého stupňa všetkým týmto výrokom napadnutého rozsudku predchádzajúci.

Horeuvedeným postupom nadriadený súd zistil, že súd prvého stupňa u obžalovanej správne zistil poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písmeno l/ Trestného zákona, teda že sa k spáchaniu trestného činu priznala a tento úprimne oľutovala a taktiež správne zistil priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno m/ Trestného zákona, pretože už bola za trestný čin odsúdená.

Odvolačný súd sa však nestotožnil s druhom trestu uloženým súdom I. stupňa, a to najmä s poukazom na skutočnosť, že obžalovaná sa osobne stará o svoje maloleté dieťa a taktiež aj o maloleté deti svojej dcéry, vzhľadom k čomu bol odvolací súd názoru, že súd I. stupňa neprihliadol v dostatočnom rozsahu na zásadu ukladania trestov ustanovenú v § 34 odsek 3 Trestného zákona, podľa ktorej trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Z výpovedí obžalovanej vyplynulo, že táto je okrem svojho syna jedinou živiteľkou aj pre 4 maloleté deti jej dcéry, vrátane mal. D., pričom z výpovedí obžalovanej a jej dcéry vyplynulo, že dcéra obžalovanej, nie je schopná osobne zabezpečiť výchovu a starostlivosť o jej maloleté deti. S prihliadnutím na skutočnosť, že obžalovanej s výchovou maloletých detí nemá kto pomôcť z dôvodu, že jej druh je trvalo zamestnaný v O. B. a domov chodí len zriedkavo, bol odvolací súd názoru, že nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiace uložený súdom I. stupňa by predstavoval v intenciách ustanovenia § 34 odsek 3 Trestného zákona disproporčne intenzívny a negatívny vplyv na maloleté deti zverené do osobnej starostlivosti obžalovanej z titulu absencie vhodného alternatívneho zákonného zástupcu a osoby, ktorá sa o maloleté deti osobne stará. Odvolací súd vzhľadom na uvedené považoval za nevyhnutné, aby sa o maloleté deti obžalovaná osobne starala. Za týmto účelom vzhliadol potrebu uložiť obžalovanej alternatívny druh trestu a to trest povinnej práce vo výmere 150 hodín. S poukazom na skutočnosť, že trestnosť činu a ukladanie trestu sa posudzovalo podľa Trestného zákona účinného do 06.08.2024 bolo potrebné, aby obžalovaná v intenciách ustanovenia § 54 Trestného zákona účinného do 06.08.2024 dala na trest povinnej práce súhlas, pričom obžalovaná, ako to vyplýva zo zápisnice o jej výsluchu v procesnom postavení obvinenej dňa 25.10.2024, súhlas k trestu povinnej práce dala. Keďže obžalovaná sa dopustila trestného činu ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 odsek 1 Trestného zákona, za spáchanie ktorého sa páchatel' potrestá až na dva roky, bolo možné namiesto trestu odňatia slobody uložiť trest povinnej práce, keďže tento možno uložiť výlučne za prečin, za ktorý zákon umožňuje uložiť trest odňatia slobody, ktorého horná hranica sadzby trestu odňatia slobody nepresahuje 5 rokov. Obhajca obžalovanej súčasne na verejnom zasadnutí konanom dňa 02.10.2025 uviedol, že obžalovaná nie je poberateľkou invalidného dôchodku, na základe čoho ustanovenie § 55 odsek 2 nebolo prekážkou pre uloženie tohto druhu trestu. Nadriadený súd dodáva, že skúmal aj možnosť uloženia trestu odňatia slobody s podmiennečným odkladom, pričom dospel k záveru, že uloženie ďalšieho podmiennečného trestu vyhodnotil ako neúčelne s poukazom na skutočnosť, že obžalovanej v súčasnosti stále plynie skúšobná doba podmiennečného odsúdenia Okresným súdom Levice, sp. zn. 3T/125/2023, právoplatným dňa 25.01.2024, a to do roku 2027, a to za totožný charakter trestnej činnosti.

Podľa § 321 odsek 1 písmeno b/ Trestného poriadku odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie.

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného, vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti a okolnosti, ktoré mal odvolací súd za zistené a preukázané, na základe odvolania obžalovanej podľa § 321 odsek 1 písmeno b/ Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a za splnenia podmienok ustanovených v § 322 odsek 3 Trestného poriadku odvolací súd sám vo veci rozhodol.

Odvolací súd mal za to, že tento druh, ale aj výmera trestu zodpovedá všetkým kritériám ustanovených pre ukládanie trestu v § 34 odsek 4 Trestného zákona (spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútky, zistená poľahčujúca a priťažujúca okolnosť, osoba páchatel'a, jeho pomery a možnosti jeho nápravy, jeho správanie po spáchaní trestného činu, najmä jeho úsilie o odstránenie škodlivého následku trestného činu, ako aj dobu, ktorá uplynula od spáchania trestného činu, aj práva a právom chránené záujmy osôb poškodených trestným činom, ako aj osôb, ktoré boli dotknuté škodlivým následkom trestného činu). Trest povinnej práce uložil odvolací súd vzhľadom na povahu a závažnosť spáchaného prečinu, okolnosti prípadu, osobu obžalovanej, jej pomery, a to najmä jej starostlivosť o maloleté deti a možnosť nápravy obžalovanej. Uložený trest povinnej práce vo výmere 150 hodín je spôsobilý na dosiahnutie účelu trestu podľa § 34 odsek 1 Trestného zákona, a to tak v oblasti individuálnej, ako aj v oblasti generálnej prevencie, pretože zabezpečí ochranu spoločnosti pred konaním obžalovanej, zabráni jej v páchaní ďalšej trestnej činnosti, vytvorí podmienky na jej výchovu k tomu, aby viedla riadny život, súčasne aj iných odradí od páchania trestných činov a zároveň dostatočne vyjadrí aj morálne odsúdenie obžalovanej spoločnosťou.

Takto uložený trest obžalovanému je podľa odvolacieho súdu primeraný a zodpovedajúci zákonu.

Podľa § 54 Trestného zákona účinného do 06.08.2024 trest povinnej práce môže súd uložiť so súhlasom páchatel'a vo výmere od 40 do 300 hodín, ak ho odsudzuje za prečin, za ktorý zákon umožňuje uložiť trest odňatia slobody, ktorého horná hranica sadzby trestu odňatia slobody nepresahuje päť rokov.

Podľa § 55 odsek 1 Trestného zákona trest povinnej práce je odsúdený povinný vykonať najneskôr do jedného roka od nariadenia výkonu tohto trestu. Súd môže páchatel'ovi na túto dobu uložiť aj primerané obmedzenia alebo povinnosti uvedené v § 51 ods. 3 a 4, smerujúce k tomu, aby viedol riadny život, spravidla mu uloží, aby podľa svojich síl a schopností nahradil škodu, ktorú trestným činom spôsobil. Do doby výkonu trestu povinnej práce sa nezapočítava doba, počas ktorej odsúdený:

- a) nemohol vykonávať trest povinnej práce pre dočasnú práceneschopnosť alebo preto, že mu v tejto dobe práca nebola určená,
- b) vykonával povinnú vojenskú službu alebo inú službu namiesto povinnej vojenskej služby,
- c) zdržiaval sa v cudzine,
- d) bol vo väzbe alebo vo výkone trestu odňatia slobody v inej veci.

Podľa § 55 odsek 3 Trestného zákona trest povinnej práce je odsúdený povinný vykonávať osobne a vo svojom voľnom čase bez nároku na odmenu.

Podľa § 55 odsek 4 Trestného zákona ak odsúdený v čase výkonu trestu povinnej práce nevedol riadny život alebo zavinené nevykonal práce v určenom rozsahu, alebo nespĺnil uložené obmedzenia alebo povinnosti, súd premení trest povinnej práce alebo jeho zvyšok na trest odňatia slobody tak, že za každé dve hodiny nevykonanej práce nariadi jeden deň nepodmienečného trestu odňatia slobody a zároveň rozhodne o spôsobe výkonu tohto trestu.

Podľa § 55 odsek 5 Trestného zákona súd môže upustiť od výkonu trestu povinnej práce, ak sa odsúdený v čase výkonu tohto trestu nie z vlastnej viny stal trvalo práceneschopným alebo invalidným alebo z iných závažných dôvodov.

Takto uložený súhrnný trest považoval krajský súd za primeraný a zodpovedajúci zákonu.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.